

வட்டார நாவல்களில் நாட்டுப்புறக்கதைகள் - சோ. தர்மனின் வெளவால் தேசம் வழி ஆய்வு

இரா. பிரகாஷ்^{அ. *}

^அ தமிழ்த்துறை, அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக் கல்லூரி, ஆத்தூர், சேலம்-636121, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Folk Tales in the Novel – Research Based on Cho. Dharman's Novel Vauvaal Desam

R. Prakash^{a, *}

^a Department of Tamil, Arignar Anna Government Arts College, Attur, Salem-636121, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
prakash7594.143@gmail.com

Received: 30-06-2022
Revised: 19-09-2022
Accepted: 12-10-2022
Published: 12-12-2022

ABSTRACT

Folk tales is one of the art forms. Folk tales are nothing but the experience that are undergone by human beings. Regional novels are based on the folk tale narratives, the context in which they are presented, their definitions and theories. The article is about the folk tales that are presented in Vauvaal Desam novel and how the historical background and cultural features contribute to the plot and character creation of the novel. It also says about the plot and sub plots in the novel and how it has been written in the folk style format and the author's ideas are researched in the article.

Keywords: Culture, Cho Dharman, Folk Tale, Community, Ethics, Industry.

முன்னுரை

நாட்டுப்புற மக்களின் அனுபவக் கல்வியே அவர்கள் வாழும் பகுதியின் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களாக வடிவம் பெறுகின்றன. இந்த நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் அவை வழங்கும் பகுதிகளுக்கேற்ப பல வடிவங்களில் பல்வேறு பொருண்மைகளில் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் நாட்டுப்புறக் கதைகளும் ஒன்று.

நாட்டுப்புறக் கதைகள் பெரும்பாலும் மக்களுக்கு அறநெறிகளைப் புகட்டுபவையாகவும் அவர்களின் ஒழுக்கங்களை மேம்படுத்தி உயர்ந்த பண்பாடுகளை கட்டமைப்பவையாகவும் உள்ளன. மக்களின் பொழுதுபோக்கிற்காகவும் பண்பாடு சார்ந்த விழுமியங்களை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்வதற்காகவும் வாய்மொழியாகக் கூறப்பட்ட இத்தகைய நாட்டுப்புறக் கதைகள் அச்ச இயந்திரத்தின் தாக்கத்தாலும் உரைநடையின் வளர்ச்சியினாலும் எழுத்து வடிவம் பெறத் தொடங்கின. இவை, நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை முதலியவற்றிலும் வெளிப்படுகின்றன. குறிப்பாக வட்டார நாவல்களில் நாட்டுப்புறக் கதைகளின் பங்களிப்பு கனிசமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

வெளவால் தேசம், கரிசல் வட்டார மக்களின் பண்பாடு, வரலாறு மற்றும் சூழலியல் சார்ந்த நிகழ்வுகளைப் பதிவுசெய்துள்ளது (Dharman, 2021). இவை அனைத்தும் கிராமமக்களின் மரபார்ந்த பழக்கவழக்கங்களாக இருப்பதால் இவற்றை நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவங்களுடன் ஒப்பிடலாம். குறிப்பாக இதில் இடம்பெறும் கதைகளை ஒப்பிடுவதன் மூலம் எழுத்தாளன், வாசகனுக்கும்

சமூகத்திற்கும் கூறவரும் கருத்துக்களையும் அவை நாவலின் போக்கிற்கு எவ்வாறு துணை செய்கின்றன என்பதையும் அறியலாம்.

வட்டார நாவல்களில் நாட்டுப்புறக் கதைகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழும் மக்களின் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களை, அப்பகுதியில் வழங்கும் மொழியில் உண்மையும் புனைவும் கொண்டு எழுதப்படுவது வட்டார நாவல்களாகும். இவ்வட்டார நாவல்களில் நாட்டுப்புறக் கதைகள் கிளைக் கதைகளாகவும் அக்கிளைக்கதைக்குள் இடம்பெறும் கதைக்குள் கதையாகவும் இடம்பெறுகின்றன. இக்கதைகளில் பெரும்பான்மையானவை அப்பகுதியில் வழங்கப்பட்ட மரபுவழிப்பட்ட ஒழுக்கங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவற்றுள் கிளைக்கதை என்பது கதைப்பின்னலோடு தொடர்புடையது. நாவலைச் சம்பவம் சம்பவமாக பின்னிச் செல்வது (Karthikesu Sivathambi, 2013). இக்கிளைக்கதைக்குள் இடம்பெறும் கதைகளைக் கதைக்குள் கதை என்று கூறுவர். இது கிளைக்கதைகளைப் போலல்லாமல் நாட்டுப்புறக் கதைகள் போன்று அறத்தையும் பொழுதுபோக்கையும் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன எனலாம். மேலும் இவை நாவலின் கதைப்போக்குடன் முரண்பட்டு இருந்தாலும் கதைகூறும் கதாப்பாத்திரங்களை வலுப்படுத்தி அக்கதாப்பாத்திரங்களின் வழி ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன.

நாட்டுப்புறக் கதைகள், வாழ்வியல் அறத்திற்காகவும் பொழுதுபோக்கிற்காகவும் கூறப்படுபவை. சிறு குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை கேட்டு அனுபவிக்கக்கூடியவை. அவை இயற்கை, வாழ்க்கைப் பிரச்சினை, சாதிப் பாகுபாடு, காதல், ஒழுக்கம், மன உணர்ச்சி, மந்திரம், பொறாமை முதலிய பொருண்மைகளில் அமைபவை. அந்தவகையில் வட்டார நாவல்களில் இடம்பெறும் கிளைக்கதை மற்றும் கதைக்குள் கதை ஆகிய கூறுகளும் இத்தன்மையைப் பெற்றுள்ளன எனலாம்.

நாவல்களில் இடம்பெறும் கதைகள் பெரும்பாலும் பண்பாட்டுக் கூறுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதாகவும் ஒருபொருள் குறித்த காரணங்களை ஆராய்வதாகவும் அவற்றின் வழி மக்களுக்கு வாழ்வியல் சார்ந்த முறைசாராக் கல்வியை எடுத்துரைப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன. அதுமட்டுமின்றி இவர் கூறும் கதைகள், கதைகூறும் பாத்திரத்தை நிலைப்படுத்துவதுடன் கதை வந்த வரலாற்றையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன (Dharman, 2021).

நாட்டுப்புறக் கதைகளின் வகைபாடு

நாட்டுப்புறக் கதைகளை அவற்றின் தன்மையின் அடிப்படையில் பல்வேறு அறிஞர்கள் பல்வேறு வகையாகப் பகுத்துள்ளனர். அந்தவகையில் நாட்டுப்புறவியல் அறிஞரும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் நாட்டுப்புறவியல் துறைத்தலைவருமான அவர்கள் 'நாட்டுப்புறக் கதைகளை,

1. மனிதக் கதைகள், 2. மிருகக் கதைகள், 3. மந்திர-தந்திரக் கதைகள், 4. தெய்வக் கதைகள், 5. இதிகாச புராணக் கதைகள், 6. பல்பொருள் பற்றிய கதைகள் என ஆறாகப் பகுத்துக் கூறியுள்ளார். மேலும் நாட்டுப்புறக் கதைத் தொகுப்பாளர்களில் தலைமையானவராகக் கருதப்படும் அவர்கள் நாட்டுப்புறக் கதைகளைப் பத்தொன்பதாகப் பகுத்துள்ளார் (Sakthivel, 1983).

சோ. தர்மனின் வெளவால் தேசம் நாவலில் நாட்டுப்புறக் கதைகள்

வெளவால் தேசம் நாவலில், கந்தசாமிப் புலவர், சத்தியமரம், சப்பாணி அரக்கன் சாமி, பட்டவராயன் கோயில், தாமிரபரணி, கன்னடியன் அணை, கலாசி மடை பற்றிய கதைகள் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றைச் குறிப்பிடும், தெய்வக் கதைகள், மனிதக் கதைகள், பல்பொருள் பற்றிய கதைகள் ஆகிய பொருண்மைகளில் வகைப்படுத்தலாம் (Sakthivel, 1983).

மனிதக் கதைகள்

வெளவால் தேசத்தில் இடம்பெறும் சத்திய மரம், கந்தசாமிப் புலவர், கன்னடியன் கால்வாய் பற்றிய கதைகளை மனிதக் கதைகளாகக் குறிப்பிடலாம். பொதுவாக மனிதக் கதைகள், காதல், நகைச்சுவை, குடும்பம், காரணம், வேடிக்கை, உல்லாசம், கனவு, பிரயாணம், நீதி ஆகிய பொருண்மைகளில் காணப்படுகின்றன (Sakthivel, 1983). இதனடிப்படையில் நோக்க சத்திய மரம் பற்றிய கதை உண்மையை வலியுறுத்தும் நீதிக்கதையாகும்.

இக்கதை ஏமாற்றுவதாலும் பொய் பேசுவதாலும் ஏற்படும் தீங்கினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது வீரமுத்துப் புலவரின் பரிசில் தொகையை ஏமாற்ற நினைத்து புளியமரத்தோடு எரிந்த கோயில் அர்ச்சகர் நிலை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கதையில் குறிப்பிடப்படும் சத்தியம் மரம் புளியமரத்தைக் குறிக்கிறது. இதில் புளியமரம் அறத்தின் குறியீடாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாகவே கிராமப்புறங்களில் பஞ்சாயத்துகள் மரத்தினடியில் நடப்பதாகச் சோ. தர்மன் குறிப்பிடுகிறார். அதுமட்டுமின்றி மரபுவழிப் பண்பாடான சத்தியமரத் திருவிழா கொண்டாடுவதற்கான காரணமும் இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதேபோலக் காசிப நாதர் ஆலயக் குருக்களும் புளியமரத்தின் மீது பொய் சத்தியம் செய்து உயிர்நீத்த செய்தியை,

“இதைக் கேட்டதும் குருக்கள் ஆடிப்போய் விட்டார். ஆனாலும் என்ன செய்ய முடியும் மன்னன் முன்னாலும் மக்களின் முன்னாலும் சத்தியம் பண்ணித்தானே ஆகணும், மறுக்க முடியுமா. வேற வழி இல்லாம குருக்கள் அப்படியே புளிய மரத்தைக் கட்டிப்பிடித்து சத்திய வார்த்தைகள் சொன்னாரோ இல்லியோ அப்படியே பச்சை மரம் தீ ஜ்வாலையாகி கோயில் குருக்கள் கருகிப் போனார்.” என்று வெளவால் தேசம் குறிப்பிடுகிறது. இந்நிகழ்விலிருந்து காசிப நாதர் சாமி, எரிக்கட்டிசாமி, எரிச்சமுடையார் அல்லது எரிச்சாவுடையார் சாமி என்று அழைக்கப்படுகின்றது (Dharman, 2021).

கந்தசாமிப் புலவர் பற்றிய கதை நாவலின் கதையோட்டத்தோடு பொருந்தி நின்று கட்டபொம்மன் கதாப்பாத்திரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. மேலும், இக்கதையில் இடம்பெறும் கிட்டுப்பிள்ளை, கந்தசாமிப் புலவர், வேல்ஸ் துரை ஆகியோரின் உரையாடல்கள் வாசக சமுதாயத்திற்கு மெய்ஞானத்தைக் கற்பிக்கின்றன. இதேபோன்று இந்நாவலில் இடம்பெறும் மற்றொரு மனிதக் கதைகயான கன்னடியன் அணை பற்றிய கதை ஒரு காரணக் கதையாகும். இக்கதை கன்னடியன் அணை உருவான காரணத்தைக் கூறி, மனிதன் இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகின்றது.

கன்னடியன் அணை பற்றிய கதையின் சிறு பகுதி கலாசி மடை பற்றிய கதையாகும். கன்னடியன் அணைக்காகக் குடியிருந்த வீட்டை வழங்கிய தாசி (கலாசி)யின் கொடைத்தன்மையைப் பற்றி இக்கதை குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

“சீனியாபுரத்தில் கலாசிங்கிற தாசியின் வீட்டை இடித்து மடை வைத்தார். பொன் பொருள் எதுவுமே வாங்காத அந்த தாசியின் பெயரையே அந்த மடைக்கு வைத்தார், இன்னைக்கும் அது கலாசி மடைன்னுதான் பெயர் வெலங்குது” என்ற உரையாடலிலிருந்து அறியலாம் (Dharman, 2021).

தெய்வக் கதைகள்

மனித சமுதாயம் இயற்கையோடு இயைந்தது. இயற்கையின் ஒவ்வொரு அசையும் மனித சமுதாயத்தை இயக்கக் கூடியது. மரம், செடி, கொடிகள், விலங்குகள், பறவைகள் அனைத்தும் மனிதன் வாழும் சூழ்நிலையை அவனுக்கு அறிவிக்கக்கூடியவை. அதனால்தான் மனிதன் கடைபிடிக்கும் ஒருசில சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும் இயற்கையை ஒட்டியே அமைகின்றன. இதனை மாக்ஸ் முல்லர், ‘இயற்கைத் தோற்றங்களாகிய கதிரவன், மதி, மழை, மின்னல் முதலான பொருட்களைக் கண்டு மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட வியப்பு, அச்சம், அதிர்ச்சி முதலிய உணர்வுகளே சமயம் தோன்ற காரணமாயின’ என்று குறிப்பிடுகிறார் (Sakthivel, 1983). அந்தவகையில் சோ. தர்மன் குறிப்பிடும் சப்பாணி அரக்கன் சாமி கோயில் ஒரு நாவல் மரத்தின் வரலாற்றை பின்புலமாகக் கொண்டு எழுந்ததாகும்

புனையப்பட்டுள்ளது. இக்கதை சப்பாணி அரக்கன் சாமி வழிபாட்டினைக் கிட்டுப்பிள்ளை, வேல்ஸ்துரையின் வாயிலாக அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டுசெல்லும் விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல மக்களிடையே நிலவும் சாதி, சமயப் பாகுபாடுகளை நீக்கும் வகையில் ஒருசில சிறுதெய்வ வழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் பட்டவராயன் கோயில் வழிபாடும் ஒன்று. அதாவது, தங்கம், முத்து, வைரம் முதலிய ஆபரணங்களை விற்கும் பிராமணனாகிய பட்டவராயன் திருமணத்திற்காகச் சக்கிலியனாக மாறுகின்றான். திருமண வாழ்வின் பொருட்டு தன்பெயர், பழக்கவழக்கங்கள், தொழில் என அனைத்தையும் மாற்றிக் கொள்கின்றான். மேலும் இல்லற வாழ்வைச் சுமுகமாக நடத்தும் பொருட்டுத் தன் அண்ணன் தம்பிகளையும் சொந்த ஊரையும் விட்டுப் பிரிந்து பெண் வீட்டிலேயே வாழ்க்கை நடத்திக் கள்வர்களால் உயிரும் துறக்கிறான். அவன் உயிர் துறந்தவுடன் அவனுடைய இரண்டு மனைவி மற்றும் நாய்களும் உயிர்துறக்கின்றனர். இவர்களின் நினைவாகவே தாமிரபரணிக் கரையில் சொரிமுத்தய்யனார் கோவில் அருகில் பட்டவராயன் கோவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முத்துப்பட்டன் கோவில் என்ற பெயரும் உண்டு.

“முத்துப்பட்டன் குடல் தள்ளி செத்துப் போய்ட்டான். விஷயம் கேள்விப்பட்டு ஓடிவந்த பொம்மக்கா, திம்மக்கா ரெண்டு பேரும் அதே வேல்க்கம்பால அந்தக் களவாணிப் பயலக் கொன்னுட்டு, அப்பிடையே முத்துப்பட்டன் மேல விழுந்து உசுர மாச்சுக்கிட்டாங்க, காச்சி நாயும் பூச்சி நாயும் செத்துப்போச்சு.

அந்த எடத்துலதான் பட்டவராயனுக்குக் கோயில் கட்டி ஜனங்க வழிபட்டு வாராங்க” (Dharman, 2021). மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைச்சரிவுகளில் வழங்கப்படும் இந்த முத்துப்பட்டன் கதை வெவ்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறு விதமாக வழங்கப்படுகிறது. அவற்றுள் சோ. தர்மன் குறிப்பிடும் பட்டவராயன் கோவில் பற்றிய கதையும் ஒன்று. இது பல்வேறு விதமாக வழங்கப்பட்டிருப்பினும் ‘இக்கதையின் உயிர் நாடியாக முத்துப்பட்டன் கீழ்ச்சாதியில் மணம் செய்து கொள்ளும் நிகழ்வு உள்ளது’ (Vanamaamaalai, 1971).

பல்பொருள் பற்றிய கதைகள்

சோ. தர்மன் குறிப்பிடும் தாமிரபரணியின் வரலாற்றினை இவ்வகையில் அடக்கலாம். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உருவாகித் தென் மாவட்டங்களின் ஒருசில பகுதிகளைச் செழிப்பாக்கிக் கொண்டிருப்பது தாமிரபரணி ஆறாகும். இது தமிழ்நாட்டின் வற்றாத ஜீவநதியாகக் கருதப்படுகிறது. அவ்வாறு வற்றாத ஜீவநதியாக இருப்பதற்குக் காரணம் பூங்குளம் பாதையில் பொழியும் மழை எனவும் அம்மழை பொழிவதற்கு ஒருசில சடங்குகள் உள்ளன எனவும் வெளவால் தேசம் குறிப்பிடுகின்றது.

அதாவது பூங்குளம் பாறை ஏழு சப்த கன்னிகளும் விளையாடும் இடம். இப்பாறையில் ஒருநாள் இரத்தக் கறை இருப்பது கண்டு அதைச் சுத்தம் செய்ய எண்ணி ஏழு சப்த கண்ணிகளும் வருண பகவானிடம், தினமும் இப்பாறையில் குறிப்பிட்ட அளவு மழை பொழிய செய்யுமாறு தவமிருந்ததாகவும் அதன்படியே வருணபகவானும் செய்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

“நாங்க விளையாடுற அந்தப் பாறையை அசிங்கப்படுத்திட்டாங்க, அதைச் சுத்தப்படுத்திக் கொடுக்கணும்னு கேட்டாங்க, வருணபகவானும் உடனே சரி கன்னிகளேன்னு சொல்லிட்டாரு, உடனே அந்த மூத்த கன்னிக்கு ஒரு யோசனை தோணுச்சி, மறுபடியும் இப்பிடி யாராச்சும் அசிங்கப்படுத்தி வச்சிட்டா என்ன செய்ய, ஓயாம வருண பகவானக் கூப்பிட முடியுமா, அவர் என்ன வேல மெனக்கெட்டவரா, உலகம் பூராவும் மழை குடுக்கிறவராச்சே, நம்ம கூப்பிடும்போது அவரு ஒலகத்துல எந்த மூலையில் இருக்கிறாரோ யாரு கண்டா, அதனால் தினமும் சாயங்காலம், அசிங்கம் இருக்கோ இல்லையோ அந்தப் பாறையை சுத்தப்படுத்திக் குடுக்கணும் அப்பிடணு வரம் கேட்டாங்க, வருண பகவானும் சரினு சொல்லிட்டாரு” (Dharman, 2021).

இதனால் தாமிரபரணி நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் மழை குறைவாக உள்ள காலங்களில் மக்கள் பூம்பாறைக்குச் சென்று அசுத்தம் செய்வதாகவும் அதன் காரணமாக அந்த வருடம் அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு மழை பெய்வதாகவும் வெளவால் தேசம் குறிப்பிடுகின்றது.

முடிவுரை

நாட்டுப்புறக் கதைகள் மக்களுக்கு ஒழுக்கத்தையும் அறத்தையும் கற்பிக்கின்றன. ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குப் பண்பாட்டுக் கூறுகளை எடுத்துச்செல்கின்றன. வட்டார நாவல்களில் இடம்பெறும் கிளைக்கதை, கதைக்குள் கதை ஆகிய உத்திகள் நாட்டுப்புறக் கதை வடிவத்தில் காணப்படுகின்றன. இவை புனைகதையாசிரியன் மக்களுக்கு அல்லது அடுத்த தலைமுறைக்குக் கூறவிழையும் கருத்தினை அல்லது பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. மேலும் இவை கதைகூறும் பாத்திரப்படைப்பை நிலைநிறுத்துவனவாகவும் காணப்படுகின்றன. சோ. தர்மனின் வெளவால் தேசத்தில் காணப்படும் சத்திய மரம், கந்தசாமிப் புலவர், அரக்கன் சாமி கோயில், எரிக்கட்டிசாமி கோயில், பட்டவராயன் கோயில், தாமிரவருணி, கன்னடியன் கால்வாய், கலாசி மடை பற்றிய கதைகள் நாட்டுப்புறக் கலைக்கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இவற்றுள் ஒருசில கதைகள் அப்பகுதியில் வழங்கப்பட்டும் வருகின்றன. இக்கதைகள் மூலம் ஆசிரியர் வாசக சமூகத்திற்கு அறத்தையும் மறைந்துவரும் பழைய அறம்சார்ந்த பண்பாட்டையும் நினைவூட்டுகிறார். இக்கதைகள் அப்பகுதியில் கடைபிடிக்கப்படும் பண்பாட்டு விழுமியங்களை மற்ற பகுதியினரும் அடுத்த தலைமுறையினரும் அறியும் வகையில் புனையப்பட்டுள்ளன. மேலும் கதைகூறும், கேட்கும் மற்றும் கதையில் இடம்பெறும் கதாப்பாத்திரங்களான வெள்ளைச்சாமி குடும்பன், கிட்டுப்பிள்ளை, பண்டாரங்கள், வேல்ஸ் துரை, கட்டபொம்மன் முதலியன நாவலை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்திச் செல்வதுடன் ஆசிரியர் சமூகத்திற்குக் கூறுவருகின்ற கருத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. முற்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கையின் மீதுவைத்திருந்த மதிப்பும் இயற்கை அவர்களுக்கு வழங்கிய கொடையும் தற்காலத்தில் அவற்றின் நிலைப்பாடுகளும் இக்கதைகள் மூலம் வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. வெளவால் தேசத்தில் இடம்பெறும் நாட்டுப்புறக் கதைகள் கதைப்போக்கிற்கும் பாத்திரப் படைபிற்கும் துணைநின்று நாவலை வலுப்படுத்துகின்றன.

References

- Dharman, S. (2021) Vavvaal Thesam, Adaiyalam Publication, Thiruchirappalli, India.
- Karthikesu Sivathambi, (2013) Navalum Vazhkkaiyum, New Century Book House, Chennai, India.
- Sakthivel, S. (2014) Nattuppura Iyal Aaivu, Manivasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Vanamaamaalai, N. (1971) Muththuppattan Kathai, Madurai Kamaraj University, Madurai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License